

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter den grundige gennemgang, hr. Lindenskov og hr. Breckmann har foretaget af lovforslaget, skal jeg ikke komme ind på hverken enkeltheder eller den samlede betydning af lovforslagets gennemførelse. Jeg tror, vi alle er nået frem til den opfattelse, at det er en lovgivning, der har væsentlig betydning for den udvikling, der er på Færøerne, og som igennem den måde, hvorpå lovforslaget blev til, viser, hvilken gunstig udvikling der har været på Færøerne i den foregående periode.

Hr. Breckmann havde en indvending imod et enkelt ord, nemlig betegnelsen landsdel, og mente, at den måtte være kommet fra en overarbejdet funktionær. Det må jo så være mig, selv om jeg ikke føler mig særlig overarbejdet, men selvfølgelig til en vis grad funktionær for mine to kolleger her i Folketinget fra Færøerne, idet jeg lægger vægt på, at vi får drøftet sagerne. Det er jo også sket med denne sag. Som hr. Breckmann kom ind på, var der et sprogligt problem på et tidspunkt, der er blevet løst på en, synes jeg, passende og god måde og med fremhævelsen af det, der blev sagt af både hr. Lindenskov og hr. Breckmann, nemlig at man dermed understreger anerkendelsen af anvendelsen af det færøske sprog.

Jeg vil gerne sige tak også til de øvrige ordførere. Jeg skal blot sige til fru Pia Kjærsgaard, at selv om man kan have den principielle opfattelse, at Fremskridtspartiet må afvise et forslag, fordi man ikke vil blande sig i, hvad der sker på Færøerne, forstår jeg det måske alligevel ikke helt i dette tilfælde, hvor det ikke alene er således, at Lagtinget samlet har givet tilslutning til det, men også stærkt opfordret til gennemførelsen af det, således som det også fremgik af hr. Lindenskovs og hr. Breckmanns indlæg her i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette

forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ligsyn, obduktion og transplantation m.v.

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).
(Fremsat 28/10 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Pia Gjellerup (S):**

Da Socialdemokratiets ordfører i denne sag, fru Lissa Mathiasen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg i det følgende redegøre for mit partis stilling til forslaget.

Forslaget er på nær to små ændringer en genfremsættelse fra januar 1987, og jeg skal derfor ikke gentage det lille historiske rids, der blev tegnet dengang – den udvikling, der har stillet os over for det etiske spørgsmål om indførelse af et supplerende dødkriterium, et hjernedødkriterium. Den videnskabelige udvikling har gjort det nødvendigt for os at give et svar.

Med det forbehold, at man i en sag som denne helt naturligt tager stilling hver for sig og ikke som gruppe, kan jeg sige, at den socialdemokratiske gruppe mener, at lovforslaget giver det rigtige svar: indførelse af hjernedødkriteriet.

Vi er overbevist om, at man i dag med absolut sikkerhed kan afgøre, om hjernens funktion uopretteligt er standset. Vi mener også, at det rent etisk er forsvarligt at erklære et menneske for død, når det har mistet hjernens brug for altid, og når det kun kan fungere rent mekanisk i meget kort tid endnu.

Særlig af hensyn til det etiske spørgsmål har det været vigtigt og rigtigt, at der i tiden efter den første fremsættelse af forslaget har været mulighed for en bred debat i befolkningen – en debat, som også i sin fortsættelse vil give Folketinget det bedst mulige menneskelige grundlag at gennemføre forslagens behandling på.

Ved en indførelse af hjernedødkriteriet åbnes der mulighed for en større udbredelse af transplantationer af menneskelige organer, end vi kender til i Danmark i dag. Samtidig